

als overheid uitvoert is niet ofwel ondernemer ofwel niet-ondernemer. In dit geval werd de gemeente gedagvaard als uitbater van het cultureel centrum. Zij stelde dat zij geen rentabiliteit beoogde en dat het optreden kadert binnen een sociale behoefte. Deze beide stellingen werden niet voldoende bewezen geacht. De rechtbank was van oordeel dat niet elk optreden of elke culturele activiteit – ook niet die georganiseerd door de gemeente – automatisch kadert in een sociale of maatschappelijke behoefte, begrippen die de rechtbank weigert ruim te interpreteren. De rechtbank van koophandel te Antwerpen verklaarde zich dan ook bevoegd.

Cour de cassation 26 février 2016

Affaire: C.14.0469.F

CONTRATS SPÉCIAUX

Location/Louage – Bail commercial – Champ d'application

BIJZONDERE OVEREENKOMSTEN

Huur/Verhuur – Handelshuur – Toepassingsgebied

A l'issue d'un bail commercial, les parties avaient conclu un contrat intitulé « *convention d'occupation précaire* » pour une durée maximale de 18 mois. Les parties avaient en outre échangé un projet de contrat de bail commercial avant la signature de la convention d'occupation précaire, mais sans que ce projet fût signé. Le tribunal de première instance avait retenu la qualification de « *convention d'occupation précaire* », vu l'intention de donner au locataire un délai de grâce pour écouler son stock de marchandises et rechercher un nouvel emplacement commercial.

La Cour de cassation n'a pas suivi l'argument qu'une occupation précaire suppose que le propriétaire est en droit de reprendre la chose à tout moment, et que le contrat ayant une durée déterminée devait nécessairement être qualifié de bail commercial.

La Cour a rejeté le pourvoi du prétendu preneur, en considérant que la volonté commune des parties a été de lui permettre d'occuper temporairement les lieux durant le temps nécessaire pour écouler son stock de marchandises et rechercher un nouvel emplacement commercial.

2. BANKRECHT EN FINANCIËEL RECHT/DROIT BANCAIRE ET FINANCIER

Régine Feltkamp⁵, Joeri Danhieux⁶ & Gerrit Hendrikx⁷

Wetgeving/Législation

Verordening (EU) nr. 2015/2365 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende de transparantie van effectenfinancieringstransacties en van hergebruik en tot wijziging van verordening (EU) nr. 648/2012 (voor de EER relevante tekst) (Pb.L. 337, 23 december 2015), grotendeels in werking getreden op 12 januari 2016

FINANCIËEL RECHT

Financiële markten – Melding transacties

DROIT FINANCIER

Marchés financiers – Déclaration des transactions

Deze verordening werd, op grond van artikel 114 van het verdrag betreffende de werking van de Europese Unie ("VWEU"), o.a. ingevoerd ter aanvulling van het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende structurele maatregelen ter verbetering van de weerbaarheid van EU-kredietinstellingen teneinde de verschuiving van bancaire activiteiten naar minder gereguleerde terreinen (o.a. schaduwbankieren) te voorkomen. Hiertoe legt deze verordening in hoofdzaak op drie onderscheiden domeinen bepaalde verplichtingen op.

In de eerste plaats legt de verordening transparantie- en rapportageverplichtingen vast voor effectenfinancieringstransacties ("SFT's"), zoals een retrocessietransactie, een effectenlening en een margeleningstransactie. Tegenpartijen die in de EU gevestigd zijn, of in een derde land maar SFT's sluiten via een bijkantoor in de EU, zijn ertoe gehouden de gegevens over SFT's die zij hebben gesloten (m.i.v. wijzigingen en beëindigingen) te rapporteren aan een transactieregister, dat naar gelang haar vestiging (binnen of buiten de EU) door de "Europese Autoriteit voor effecten en markten (ESMA)" geregistreerd of erkend moet worden. Deze informatie is toegankelijk voor de in artikel 12, 2. vermelde toezichthoudende entiteiten. Bovendien publiceert het transactieregister op regelmatige basis geaggregeerde posities per soort SFT. De ESMA moet uiterlijk tegen 13 januari 2017 enkele door de Europese Commissie goed te keuren ontwerpen van technische reguleringsnomen vaststellen waarin, overeenkomstig bepaalde minimumvereisten, o.a. wordt vastgesteld welke informatie via welke procedure en op welke wijze aan een transactieregister moet

5. Docent VUB, advocaat te Brussel.

6. Advocaat te Brussel.

7. Advocaat te Brussel.

worden overgemaakt, en hoe deze informatie door dit transactieregister wordt bijgehouden en verwerkt.

In de tweede plaats legt de verordening de icbe-beheersmaatschappijen, icbe-beleggingsmaatschappijen en abi-beheerders de verplichting op tot informatieverstrekking aan de beleggers, overeenkomstig de bijlage bij de verordening. Deze informatie betreft zowel het mogelijke gebruik van welomschreven SFT's en totale-opbrengstswaps in precontractuele documenten als het uiteindelijke gebruik in periodieke verslagen.

In de derde plaats worden voorwaarden gesteld zowel aan het recht om als zekerheden ontvangen financiële instrumenten te hergebruiken (m.n. het bekomen van een "informed consent") als aan de uitoefening van dit recht (m.n. nakoming van de contractuele voorwaarden en overdracht van de zekerheden).

De verordening legt de lidstaten de verplichting op om passende bestuursrechtelijke sancties in te richten en spoort de toezichthoudende autoriteiten aan tot samenwerking en uitwisseling van informatie.

R.F. en G.H.

Richtlijn (EU) nr. 2015/2366 van het Europees Parlement en van de Raad van 25 november 2015 betreffende betalingsdiensten in de interne markt, houdende wijziging van richtlijnen nrs. 2002/65/EG, 2009/110/EG en 2013/36/EU en verordening (EU) nr. 1093/2010 en houdende intrekking van richtlijn nr. 2007/64/EG (voor de EER relevante tekst) (Pb.L. 337, 23 december 2015), in werking getreden op 12 januari 2016

BANK- EN KREDIETWEZEN

Betalingsdiensten

BANQUE ET CRÉDIT

Services de paiement

Deze richtlijn ("PSD 2") vervangt, in het kader van de verdere integratie van de interne markt voor betalingsdiensten binnen de EU, de richtlijn nr. 2007/64/EG⁸ ("PSD 1"). Ten gevolge van significante technische innovaties, waaronder een snelle toename van het aantal elektronische en mobiele betalingen en de opkomst van nieuwe soorten betalingsdiensten, was de PSD 1 achterhaald. PSD 2 beoogt de rechtsonzekerheid, de potentiële veiligheidsrisico's in de betalingsketen en het gebrek aan consumentenbescherming op sommige gebieden, waartoe de leemten in PSD 1 leidden, te verhelpen. De wijzigingen

beogen meer concurrentie, efficiëntie en innovatie in het betalingsverkeer.

De wijzigingen aan PSD 1 betreffen onder andere:

- de uitbreiding van het toepassingsgebied tot aanbieders van rekeninginformatiediensten (*i.e.* online-diensten voor het verstrekken van informatie over een of meer betaalrekeningen van de betalingsdienstgebruiker) en van betalingsinitiatiedienst-aanbieders (*i.e.* betalingsdienstaanbieders die op verzoek van de betalingsdienstgebruiker een betalingsopdracht initiëren m.b.t. een of meer betaalrekeningen die bij een of meer andere betalingsdienstaanbieders wordt aangehouden);
- de uitbreiding – m.u.v. enkele bepalingen – van de toepassing van Titel III (transparantieverplichtingen) en van Titel IV (rechten en verplichtingen) tot betalingstransacties, ongeacht de munteenheid, waarbij slechts één der betalingsdienstaanbieders in een lidstaat van de EU gevestigd is, voor wat betreft de delen van de betalingstransactie die binnen de EU worden uitgevoerd;
- de beperking van de uitsluiting uit het toepassingsgebied van betalingstransacties die via een handelsagent worden uitgevoerd tot de handelsagent die slechts in naam en voor rekening van één der partijen optreedt, om te voorkomen dat platformen voor elektronische handel die als intermediair optreden PSD 2 niet moeten naleven;
- de nadere precisering van de uitsluiting uit het toepassingsgebied voor betaalinstrumenten met beperkte gebruiksmogelijkheden en voor betalingstransacties door elektronische communicatienetwerken of diensten;
- de onderwerping van de vergunning voor betalingsdienstaanbieders aan een reeks bepalingen inzake veiligheid;
- de introductie van het "EBA-register" waarin de informatie zal worden opgenomen betreffende vergunde betalingsinstellingen (en hun agenten), evenals een oplijsting van de vrijgestelde personen;
- de vrijstelling van de rekeninginformatiediensten van bepaalde voorwaarden en procedures waaraan betalingsinstellingen zijn onderworpen, en de introductie van diverse bepalingen op het vlak van de rechten en plichten voor rekeninginformatiediensten en betalingsinitiatiedienst-aanbieders;
- de introductie van een verbod tot doorrekening van de kosten van betalingstransacties aan de begunstigde;
- de aanpassing van de regeling inzake aansprakelijkheid van de betaler voor niet-toegestane betalingstransacties (franchise van 50 EUR i.p.v. 150 EUR);

⁸ Richtlijn nr. 2007/64/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 betreffende betalingsdiensten in de interne markt en tot wijziging van de richtlijnen nrs. 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG en tot intrekking van richtlijn nr. 97/5/EG (Pb.L. 5 december 2007, afl. 319, 1).